

चारः

चारं, क्ली, (चर्यते भस्वते कोपदेशादिवशा-
दिति । चर + कर्मणि घञ् ।) कृत्रिमविषम् ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । ३६८ ॥

चारः, पुं, पियालवृक्षः । गतिः । बन्धः । अपसर्पः ।
इति मेदिनी । रे, ३३ । कारागारम् । इति
हेमचन्द्रः । ३ । ३६८ ॥ (चर एव इति स्वार्थे
अण् ।) गूढपुरुषः । चरः । तद्विवरणम् । यदुक्तं
कालिकापुराणे ५५ अध्याये ।

“हृषिदुर्गं च वाग्विष्यं खड्यानां करसाधनम् ।
आदानं स्त्रैः करयोर्मन्त्रनं गजवाजिनोः ॥
सूत्रवप्रमुखानां च योजनं सततं जनैः ।
प्रजानां सारसेतूनां बन्धनं चेति चाष्टमम् ॥
एतदष्टसु वर्गेषु चारान् सन्त्यक् प्रयोजयेत् ।
कार्याकार्यविभागाय चाष्टवर्षाधिकारिणाम् ॥
अथौ चारान् नियुञ्जीयादष्टवर्गेषु पार्थिवः ।
दशसन्त्येव युञ्जीत क्रमतः श्रेष्ठं तानि मे ॥
स्वामी सचिवराष्ट्राणि मित्रं क्रौबो बलं तथा ।
दुर्गं च सप्तमं ज्ञेयं राष्याङ्गं गुरुभाषितम् ॥
दुर्गयुक्तं चाष्टवर्गं चारं गलानि योजयेत् ।
तस्मादिमानि श्रेष्ठाणि पञ्च चारपदानि तु ॥
सुहान्तोश्चैव पुत्रेषु सक्रपूपादौ महानसे ।
शत्रुदासीनयोश्चैव बलाबलविनिश्चये ॥
आदौ दशसु चैतेषु चारान् राजा प्रयोजयेत् ।
नयात् प्रकाशं जानीयात् तसु चारैर्निरूपयेत् ॥
निरूप्य तत्प्रतीकारमवश्यं द्विद्वन्द्वचरेत् ।
यथानियोगमतेषां यो यो यन्त्रायथा चरेत् ॥
ज्ञात्वा तत्र वृषचारैरेक्येद्वा नियोजयेत् ।
चारान्सु मन्त्रिणा साहं रहस्ये संस्थितो वृषः ॥
प्रदोषसमये पृच्छेत्तदानीमेव साधयेत् ।
खपुत्रे चाथ सुहान्ते ये तु चारा महानसे ॥
नियुक्तास्तान् मध्यरात्रौ पृच्छेत् यथापि मन्त्रिणा
एतान् चारान् स्वयं पश्येत् वृषतिर्मन्त्रिणा विना ॥
अन्यांश्च मन्त्रिणा साहं निरूप्य प्रदिशेत् फलम् ।
नेकवैश्वर्यचारो नैको नोत्साहवर्जितः ॥
संस्तुतो न हि सर्वत्र नातिदीर्घो न वामनः ।
सततं न दिवाचारी न रोगी नाप्यदुहिमान् ॥
न वितविभवैर्हो नो न भार्यापुत्रवर्जितः ।
कार्यचारो वृषतिना गुह्यतत्त्वविनिश्चये ॥
अनेकवैश्वर्यहृद्यचमं भार्यासुतैर्धृतम् ।
बहुदेशवचोऽभिज्ञं पराभिप्रायवेदकम् ॥
दृढभक्तं प्रकुर्वीत चारं शक्तमसाध्यसंम् ।
अघितिष्ठेत् स्वयं राजा हृषिमात्मसमैस्तथा ॥
बहिष्कृपये च दुर्गादौ तेषु शक्तानियोजयेत् ।
अन्तःपुरे पितृस्तुत्यान् धीरान् दृढान् नियो-
जयेत् ॥
बहान् पृष्ठान् तथा दृढान् स्त्रियो या बुद्धि-
तत्पराः ।
सुहान्तदारि बुञ्जीयात् स्त्रियो दृढा मनी-
षिणीः ॥”

यथा च युक्तिकल्पतरौ ।

“वृषो निहत्याचारैश्च परराष्ट्रं विचक्षणः ।”
(चापटिकपुराणः । यथा, मनुः । ७ । १८४)

चारणः

“उपगृह्यात्सदृशैव चारान् सन्त्यक्विधाय च ॥”
“चारान् च कापटिकादीन् ॥” इति कुल्लूकभट्टः ॥
प्रचारः । यथा, रामायणे । २ । ६६ । २६ ।

“निरुत्तचारः सहसा गतो रविः
प्रवृत्तचारा रजनौ ह्युपस्थिता ॥”

“निरुत्तचारः निरुत्तकिरणप्रचारः प्रवृत्तचारा
प्रवृत्ततमः प्रचारा ॥” इति तट्टीकायां रामा-
नुजः ॥ वाग्विष्यादिव्यवहारः । यथा, महा-
भारते । ५ । ३८ । १२ ।

“भृतेर्वाग्विष्यचारश्च पुत्रैः सेवेत च द्विजान् ॥”
सञ्चारः । प्रवृत्तिः । यथा, देवीभागवते । १ ।
११ । २२ ।

“न स्त्री दुष्यति चारेण न विप्रो वेदकर्मणा ॥”
“चारेण रजःसञ्चारेण ॥” इति टीकाकौमुदी-
कण्ठः ॥

चारकः, पुं, (चारयति इति । चर + णिच् +
खुल् ।) अन्वादेः पालकः । सञ्चारकः । (यथा,
रामायणे । ३ । ६६ । १८ ।

“इयं नृते भ्रातरि मे मयि वत्स्यति मैथिली ।
न चाहमाशां कुर्यां ते पाप ! प्रच्छन्नचारक ॥”)
बन्धः । इति मेदिनी । के, ७७ । पियालवृक्षः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (चर एव स्वार्थे अण्
चारः । ततः स्वार्थे कन् । गुप्तचारः । यथा
महाभारते । २ । ५ । ३८ । [चारकैः ॥”

“त्रिभिस्त्रिभिरविज्ञातैर्वृत्तसि तीर्थानि
चरणश्रीवे, चि । यथा, कथासरित्सागरे । १४ । ६५ ।
“गुप्तं विरचितानां नाम भेजेऽन्तःपुरचारिकाम् ॥”)

चारटिका, स्त्री, (चर + णिच् + “श्रकादिभ्यो-
ऽटन् ॥” ४ । ८१ । उणां । इति अटन् ततः
संज्ञायां कन् कापि अत इत्वञ्च ।) नलीनाम-
गन्धद्रव्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

चारटी, स्त्री, (चर + णिच् + “श्रकादिभ्योऽटन् ॥”
इति अटन् ततो गौरादित्वात् ङीष् ।) पद्म-
चारिणीवृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । १४६ ॥
भूम्यामली । इति राजनिर्घण्टः ॥

चारणः, पुं, (चारयति प्रचारयति वृत्तगीतादि-
विदा तन्व्यकौस्तुभे वा । चर + णिच् + लुः ।)
नटविशेषः । तत्पर्यायः । कुशीलवः । इत्यमरः ।
२ । १० । १२ ॥ (यथा, मनुः । १२ । ४४ ।

“चारणाश्च सुपर्णाश्च पुरुषाश्चैव दाम्भिकाः ।
रक्षांसि च पिशाचाश्च तामसीघृतमा गतिः ॥”
“चारणाः नटादयः ॥” इति कुल्लूकभट्टः ॥”)
गन्धर्वविशेषः । यथा,—

“गन्धर्वानां ततो लोकः परतः श्रतयोजनात् ।
देवानां गायनास्ते च चारणाः स्तुतिपाठकाः ॥”
इति पाद्री पातालखण्डम् ॥

(देवयोनिविशेषः । यथा, भागवते । २ । १ । ३६ ।
“गन्धर्वविदाधरचारणाधरः
खरः स्रुतोरसुरानीकवीर्यः ॥”

चारपुरवः । यथा, भागवते । ४ । १६ । १२ ।
“अन्तर्वेदश्च भूतानां पश्यन् कर्माणि चारणैः ।
उदाचीन इवाध्वचो वायुरात्मैव देहिनाम् ॥”)

चारी

चारभटः, पुं, (चारेषु चरेद्भु भटः । यद्वा, चारै
बुद्धिकौशलादिप्रचारे भटः ।) वीरः । इति
हेमचन्द्रः । ३ । २८ ॥ (यथाच भर्तृहरिः । १ । १६१ ।
“कञ्चुस्विति कुलपुरुषो वैश्याधरपञ्चवं मनोज्ञमपि ।
चारभटचौरचेटकनटविटनिष्ठोवनश्रावम् ॥”

चारवायुः, पुं, (चारेण स्वर्ग्यस्योदम्भतिभेदेन प्रेरितो
यो वायुः ।) निदाघजवायुः । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥

चारिणी, स्त्री, (चारयति स्वगुणमिति । चर +
णिच् + णिनिः ङीप् च ।) कर्कशोवृक्षः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

चारिचं, क्ली, (चरित्रमेव इति । स्वार्थे अण् ।)
चरित्रम् । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५०० ॥ (यथा,
रामायणे । ३ । ५६ । ६ ।

“कुलाक्रोशकरं लोके धिक् । ते चारित्रमौदृशम् ॥”
मरुहयानामन्यतमः । यथा, हरिवंशे । १६ । ६ । ५४ ।
“जयोनिसाहुतिश्चैव चारिचं बहुपन्नगम् ॥”
चरतीति । “चरेर्वृत्ते ॥” ४ । १७२ । उणां ।
इति शिब्रम् । वृत्तान्तम् ॥

चारिचा, स्त्री, (चारिचं अस्त्रस्वभावो विदते-
ऽस्या इति । अच् टाप् ।) तिमिङ्गीवृक्षः । इति
शब्दरत्नावली ॥

चारी, स्त्री, (चारः पदनक्षेपभेदः गतिभेदो वा
अस्यस्यामिति । “अर्षाद्यादिभ्योऽच् ॥” ५ । २ । २७ ।
इत्यच् । ततो ङीष् ।) वृत्तान्तविशेषः । यथा,—
“न हि चारीं विना वृत्ते वृत्तस्याङ्गं प्रवर्तते ।
शृङ्गारादिरसानान् भावोद्दीपनकारिका ॥
माधुर्योद्दिष्टेना निबन्धं चारी चारुगतिर्भेता ॥”
अन्ये तु ।

“एकपादप्रचारो यः सा चारी तु निगद्यते ।
पादयोश्चारणं यच्च सा चारीति निगद्यते ॥
करणानां समायोगः खण्डकः परिकीर्तितः ।
त्रिभिः खण्डेषु त्रिभिर्या मखलं समुदाहृतम् ॥
समनखा नूपुरविद्धा तिर्यङ्मुखी सवला च ।
कातरा च कुवौरा च विशिष्टा रथचक्रिका ॥
पार्श्वरेचितका तलदर्शिनी गजहस्तिका ।
परावित्ततला चोखताङ्गिताप्यङ्गमखला ॥
सम्भ्रौङ्गिका हरिश्चित्रासिका चोदरेचिका ।
तलोदृत्ता सञ्चरिता स्फुरिकापि तथैव च ॥
लङ्कितजङ्घा सङ्घटिता स्यादथ मदालसा ।
उत्कुञ्चिततितिर्यङ्कुञ्चिता चापकुञ्चिता ॥
यद्विश्रितिर्भौमचार्य इत्याख्याता मनीषिभिः ॥”
अन्ये तु ।

“समपादस्थिता वर्णा शकटास्याधर्हिंकापि च ।
विद्याधा ताङ्गिता बह्वा एङ्का क्रीङ्गिता तथा ॥
ऊरुवृत्ता कृन्दिता जनितापसन्दिता तथा ।
सन्दितावत्समतन्वी समोत्सारितमङ्गिता ॥
उच्छन्दिता च विज्ञेयाचार्यः शोडश भूमिगाः ॥”
इति भूमिचारीः ॥ * ॥

आकाशचारी यथा,—

“चारीआकाशगा वस्ये विद्येपा लचरी तथा ।
अङ्गिताङ्गिता अमरौ पुरःक्षेपा च कृषिका ॥